

## Arrest

nr. 103 203 van 22 mei 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 18 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten, etnisch Peul te zijn, en geboren te zijn op 6 mei 1992. Op 1 januari 2012 begon u een relatie met (B. K.), een meisje dat behoort tot de Malinke-stam. Wanneer jullie op 5 juli 2012 samen liepen op straat, kwamen jullie de vader van (B. K.) tegen. Deze vroeg aan zijn dochter wie u was, en de vader zei u dat u het leven van zijn dochter kapot maakte. Hij zei dat de relatie moest ophouden, en dreigde ermee u te doden indien zijn dochter zwanger zou worden van u, gezien het in dat geval een bastaardkind zou zijn van iemand van de Peul-stam. Na dit voorval belde u (B. K.) op om haar te zeggen dat het beter zou zijn indien jullie wat afstand zouden nemen van elkaar, gezien de reactie van haar vader. Jullie spraken op 10 juli 2012 af met elkaar bij uw vriend (T.). Wanneer jullie op weg waren naar het huis van (T.), werden jullie gezien door iemand die werkte in het huis van (B. K.). Deze bracht de vader van (B. K.) op de hoogte dat jullie samen*

gezien werden. De vader van (B. K.) kwam op 11 juli 2012 naar uw huis, bedreigde u opnieuw en zei u dat u de relatie moest beëindigen, hetgeen u niet wou doen. Wanneer uw vriendin (B. K.) u op 4 augustus 2012 opbelde, vroeg ze u om samen met haar naar de bioscoop te gaan. Hoewel u eerst weigerde - gezien u door niemand wou gezien worden - stemde u er uiteindelijk mee in om met (B. K.) naar de bioscoop te gaan. Daar toegekomen kwamen jullie de jongere broer van (B. K.) tegen, die tegen (B. K.) zei dat ze wist dat jullie niet langer samen gezien mochten worden. Het broertje van (B. K.) ging daarop naar de moeder van (B. K.) aan wie hij vertelde dat hij jullie zag. De moeder van (B. K.) belde daarop naar (B. K.), en jullie besloten terug naar huis te gaan. Nadat u op het kruispunt afscheid nam van (B. K.), ging u uw eigen weg en kwam u drie militairen tegen, waaronder de vader van (B. K.). U werd door deze mannen in elkaar geslagen, en langs de kant van de weg gedumpt. U werd door iemand herkend, en deze bracht uw moeder op de hoogte, die u naar het ziekenhuis bracht. Nadat u het ziekenhuis dezelfde dag verliet, sprak u opnieuw af met (B. K.), aan wie u alles vertelde. Op 10 augustus 2012 werd (B. K.) door haar moeder meegenomen naar het ziekenhuis om te controleren of ze nog maagd was. Daar stelde de dokter vast dat (B. K.) zwanger was. (B. K.) belde u op 11 augustus 2012 op, om u mee te delen dat ze zwanger was. Jullie spraken af bij het gras naast het strand om elkaar te zien en te spreken over dit nieuws. Wanneer u samen was met (B. K.), werd u door uw nonkel op de hoogte gebracht dat de vader van (B. K.) naar uw huis kwam, u zocht en u wou doden. U besloot daarop meteen te vluchten naar een vriend van u die woonde te Dabankou, waar u zich verschuilde van 11 tot 16 augustus. Daarna ging u schuilen bij een andere oom van u die woont te Conakry. Deze nam contact op met een kennis van hem, een zekere (A. B.), die u een paspoort op uw eigen naam bezorgde. U verliet Guinee op 4 september 2012 per vliegtuig, en u kwam aan te België op 5 september 2012. U vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

#### **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.**

**Er dient te worden vastgesteld dat u meerdere verklaringen aflegde, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen**

Gevraagd of, wanneer de vader van (B. K.) jullie een eerste keer tegenkwam, hij meteen wist dat jullie een relatie hadden, **antwoordde u dat haar vader wel al wist dat ze een relatie had met iemand die Ibrahim heet**, maar hij u nooit eerder had gezien (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of de vader van (B. K.), (B. K.) dan wel toeliet om relaties te hebben met jongens, **antwoordde u dat haar vader wel wist dat ze een vriendje had, maar hij niet wist dat haar vriendje tot de peulstam behoorde** (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of (B. K.) dan al over u had verteld, dan wel of ze reeds vertelde dat jullie een relatie hadden, **antwoordde u het niet echt te weten en voegde u eraan toe dat jullie zoiets niet doen**. Gevraagd hoe haar vader dan al wist dat ze een relatie had, **antwoordde u, weinig verhelderend, dat haar vader jullie samen zag en hij wist dat ze iemand had**. Gevraagd hoe hij dat wist, **antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat hij jullie samen zag**. **Opnieuw gevraagd of de vader van (B. K.) meteen wist dat u een relatie had met (B. K.), wanneer jullie samen haar vader tegenkwamen, antwoordde u dan weer dat haar vader wel wist dat er iemand was, maar het niet zeker was, hij wel gemerkt had dat er iets aan de hand was met zijn dochter en hij wist dat u het vriendje was, toen hij u zag – hetgeen geenszins strookt met uw eerdere verklaringen, namelijk dat haar vader reeds wist dat zijn dochter een relatie had met een zekere Ibrahim**. Het dient opgemerkt dat de manier waarop u uw antwoorden aanpast naargelang de u gestelde vragen, reeds ernstige twijfels doet rijzen wat betreft de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen. U verklaarde verder dat u met (B. K.) communiceerde per telefoon, haar vader niet wist dat ze een telefoon had, hij dat pas ontdekte toen u haar belde op de dag dat u werd geslagen, en hij toen haar telefoon afnam (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde eveneens dat, wanneer u samen met (B. K.) naar de cinema wou gaan, jullie daar haar broer zagen die aan (B. K.) zei dat jullie niet samen mochten gezien worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), haar broer het aan de moeder van (B. K.) ging zeggen, en dat de moeder van (B. K.) daarop meteen telefoneerde naar (B. K.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of de moeder van (B. K.) dan wel wist dat zij over een telefoon beschikte, **antwoordde u bevestigend**. Gevraagd of haar vader het dan niet wist, **antwoordde u dat hij het niet wist**. Gevraagd hoe het komt dat haar vader niet, en haar moeder wel wist dat (B. K.) een telefoon had, **antwoordde u, weinig verhelderend, dat de moeder het wel wist en de vader niet**. Gevraagd wat de moeder van (B. K.) van jullie relatie vond, **antwoordde u dat ze er tegen was en ze niet wou dat u omging met (B. K.)**. Opnieuw gevraagd hoe het komt dat de moeder van (B. K.) wel wist dat ze een telefoon had, en haar vader niet, **antwoordde u vaagweg dat de moeder steeds weet wat de kinderen doen, en ze het misschien niet zei omdat de vader zo streng is**. U verklaarde verder dat, wanneer u onderweg naar huis de vader van (B. K.)

tegenkwam, hij u zei dat de moeder van (B. K.) hem opgebeld had om te zeggen dat jullie samen naar de bioscoop waren gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen niet weten te overtuigen. Immers, dat u steeds zonder problemen kon telefoneren met (B. K.), terwijl haar vader u reeds meermaals bedreigde en u in het ziekenhuis had geslagen samen met twee andere militairen, overtuigt niet. Immers, u verklaarde dat zowel de vader als de moeder van (B. K.) tegen uw relatie met haar waren gekant, en de moeder van (B. K.) op de hoogte was van het feit dat ze een telefoon had – hetgeen jullie in staat stelde om elkaar te blijven zien en af te spreken. Dat (B. K.) haar vader nooit geweten zou hebben dat zijn dochter over een telefoon beschikte, terwijl haar moeder dat wel geweten zou hebben, en haar zelfs opbelde op deze telefoon, weet niet te overtuigen, gezien uw verklaring dat ook de moeder van (B. K.) tegen jullie relatie was gekant, en beide ouders niet wilden dat jullie nog omgingen met elkaar. Uw verklaring – namelijk dat de moeder van (B. K.) niet zei aan haar vader dat ze een telefoon had, omdat hij steeds zo streng was – weet niet te overtuigen, daar de moeder van (B. K.) wél meteen de vader van (B. K.) op de hoogte bracht om hem te melden dat jullie samen naar de cinema gingen - hetgeen er allerminst op wijst dat de moeder van (B. K.) informatie zou achterhouden voor haar vader, uit schrik voor zijn strenge reacties.**

Gevraagd waar uw vriendin (B. K.) was, toen ze u opbelde om u mee te delen dat ze zwanger was, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat u niet thuis was en u onderweg was naar het station (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Opnieuw gevraagd waar zij was, toen ze u opbelde, antwoordde u het niet te weten en voegde u eraan toe dat u niet weet met wiens telefoon ze belde naar u. Ter bevestiging gevraagd of ze dan niet thuis was, wanneer ze u belde, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of ze dan zomaar het huis mocht verlaten, nadat haar ouders vernomen hadden dat ze zwanger was, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat ze u moest bellen, dat ze zwanger was, haar ouders het wisten, en dat haar vader u zou doden. Opnieuw gevraagd of ze dan zomaar het huis mocht verlaten, nadat haar ouders vernamen dat ze zwanger was, antwoordde u het niet te weten, en voegde u er aan toe dat u haar niet vroeg waar ze was. U bevestigde daarna dat u toen met haar bij het gras afsprak. Op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dat, wanneer u de vader van (B. K.) een eerste keer zag, hij u zei dat, indien zijn dochter zwanger zou zijn, hij jullie beiden zou doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, namelijk dat (B. K.) u opbelde nadat haar ouders wisten dat ze zwanger was, ze op dat moment niet thuis was en u toen met haar afsprak dezelfde dag, ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geschetste profiel van de vader van (B. K.) – als een racistische man die zijn dochter mishandelde, omdat ze met iemand van de peul-stam verkeerde, en ermee dreigde haar te doden indien ze ooit zwanger zou zijn van u. Dat u voorts verklaarde niet eens te weten waar (B. K.) was op het moment dat ze u zei dat ze zwanger was, en u evenmin weet of (B. K.) het huis zomaar mocht verlaten, schaadt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Immers, gezien uw verklaringen dat haar vader haar reeds met de dood bedreigde in het geval ze zwanger zou zijn en haar vader haar veel mishandelde, is het niet geloofwaardig dat u niet weet waar (B. K.) was op het moment dat ze u opbelde, u haar dat evenmin vroeg, en u evenmin weet of ze al dan niet zomaar het huis kon verlaten.**

U verklaarde dat, nadat u de vader van (B. K.) tegengekomen was op 5 juli 2012, u (B. K.) zei dat jullie beter wat afstand zouden nemen van elkaar, gezien u niet wou dat haar vader er nog eens zou achterkomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde verder dat ze u op 4 augustus 2012 vroeg om met haar naar de cinema te gaan, hetgeen u eerst weigerde uit schrik gezien te worden door haar vader, maar dat u er dan toch mee instemde. Gevraagd waarom u toegaf om naar de bioscoop te gaan, gezien u eerst afstand wou nemen van haar uit schrik voor haar vader, antwoordde u dat dat de liefde is, je het soms niet kunt controleren, en u niet zonder haar kon (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gesteld dat u toch ook bij (T.) kon gaan, en gevraagd waarom u met haar, in het openbaar, naar de cinema ging, terwijl u, voorheen, uit schrik voor haar vader nog afstand wou nemen van haar, antwoordde u dat jullie jullie best deden om niet naar openbare plekken te gaan, jullie gewoon naar de cinema wilden gaan, en jullie naar een cinema gingen die zeer ver is. Gevraagd naar welke film jullie wilden gaan, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat haar broertje daar was, jullie avond verpest was, en jullie dus niet binnen gingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Opnieuw gevraagd naar welke film jullie planden te gaan, antwoordde u dat jullie nog geen film hadden gekozen. Gevraagd wat haar broer daar dan deed bij die cinema, antwoordde u het echt niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). **Uw verklaringen weten niet te overtuigen. Immers, u verklaarde dat u eerst, uit schrik voor haar vader, afstand wou nemen van (B. K.), jullie alles in het geheim deden, stiekem afspraken bij een vriend van u, en u reeds tweemaal bedreigd was geworden door haar vader, die u zei dat u niet meer met zijn dochter mocht omgaan. Dat jullie dan, zonder een bepaalde film te willen zien en gewoon omdat jullie er zin in hadden, samen naar de cinema gingen, weet niet te overtuigen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw geheime relatie met (B.**

**K.). Dat u voorts niet weet aan te geven wat haar broertje bij deze cinema deed, overtuigt evenmin.**

U verklaarde dat, wanneer (B. K.) u op 11 augustus 2012 meedeelde dat ze zwanger was, **u haar zei dat u haar wilde zien in de cité, en u met haar afsprak bij het gras** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat de vader van (B. K.) op die dag gewapend naar uw huis ging om u te zoeken, maar u er niet was **daar u op het gras was**. U verklaarde dat, **wanneer jullie romantisch wilden doen, jullie afspraken op het gras** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U voegde eraan toe **dat er daar het gras was en het strand, en het er zeer gezellig was**. Gevraagd of jullie, naast bij (T.) thuis, nog andere plekken hadden waar jullie afspraken, antwoordde u dat, **indien jullie niet bij (T.) afspraken, jullie bij het gras zouden gaan zitten, en mensen daar ook tennis enz. speelden** (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of het niet enorm riskant was om bij het gras af te spreken, nadat haar ouders vernamen dat ze zwanger was, antwoordde u, plots, dat jullie enkel afspraken bij het gras, u haar met de motor ophaalde, en jullie dan het bos ingingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). **De manier waarop u plots uw verklaringen bijstelt, wanneer u gevraagd werd of het niet te riskant was om af te spreken bij het gras, overtuigt helemaal niet. Dat u haar enkel zou opgepikt hebben bij het gras om dan het bos in te gaan, is, gezien uw voorafgaande verklaringen omtrent uw afspraken met haar bij het gras, geenszins geloofwaardig.**

**Er dient voorts te worden opgemerkt dat u meermaals inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot de data waarop de door u geopperde gebeurtenissen zich voordeden.**

Gevraagd sinds wanneer u te Kamsar woonde, antwoordde u sinds het jaar 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u de laatste drie jaren voorafgaand aan uw vertrek in Kamsar woonde (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, toegevoegd aan administratief dossier), en ervoor te Conakry woonde, antwoordde u dat u dat niet heeft gezegd, en daarna stelt u de vraag of u dat heeft gezegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). U verklaarde voorts dat u het zelf niet begrijpt – hetgeen de inconsistentie tussen uw beider verklaringen geenszins opheft. U verklaarde op 4 september 2012 Guinee verlaten te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), dat u de vader van (B. K.) een eerste keer tegenkwam op 5 juli 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 14), **u en (B. K.) samen gezien werden bij het kruispunt op 10 juli 2012** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), **de vader van (B. K.) naar uw huis kwam op 11 juli 2012**, (B. K.) u op 4 augustus 2012 vroeg om naar de cinema te gaan, **u diezelfde dag, 4 augustus 2012, in elkaar werd geslagen**, (B. K.) op 10 augustus 2012 naar het ziekenhuis werd gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p. 16), **zij u op 11 augustus 2012 zei dat ze zwanger was**, u onderdook bij een vriend van 11 tot 16 augustus 2012, en u daarna 19 dagen te Conakry verbleef. U verklaarde dat de vader van (B. K.) naar uw huis kwam op de **dag dat hij erachter kwam dat ze zwanger was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd wanneer dat was, antwoordde u **11 juli 2012** (i.p.v. 11 augustus 2012). Gevraagd op welke datum u, op terugweg van de cinema, de mensen tegenkwam die u in elkaar sloegen, antwoordde u **10 juli** (i.p.v. 4 augustus) (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wanneer uw vriendin u zei dat ze zwanger was, antwoordde u op **10 augustus 2012** (i.p.v. 11 augustus 2012) (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd hoelang u medisch behandeld werd, nadat u uit het ziekenhuis kwam, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of het een dag, dan wel een week, dan wel twee weken was, antwoordde u het echt niet te weten en voegde u eraan toe dat het allemaal teveel was voor u. U verklaarde voorts dat u, sinds uw vertrek uit Guinee, nog contact heeft gehad met (B. K.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer u haar voor het laatst contacteerde, antwoordde u, weinig verhelderend dat u haar het laatst sprak op de dag dat u haar telefoneerde, en ze u toen zei dat ze vluchtte en naar Conakry ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Opnieuw gevraagd wanneer dat was, antwoordde u dat dat op de dag was dat ze vluchtte. Nogmaals gevraagd wanneer dat dan was, antwoordde u dat dat op de dag was dat u naar België kwam, namelijk **4 augustus** (i.p.v. 4 september). Gevraagd of ze dan vluchtte op 4 augustus, antwoordde u ontkennend. Gevraagd wanneer ze dan wel vluchtte naar Conakry, antwoordde u tussen de 17e en 18e augustus. Ter bevestiging gevraagd of ze dan vluchtte op 17 of 18 augustus, antwoordde u dat u al was gevlucht, u al vertrokken was uit Conakry en ze u belde en zei dat ze naar Conakry was gevlucht. **Het dient opgemerkt dat de vaststelling dat u meerdere keren verschillende data opgeeft, en u niet blijkt te weten wanneer uw vriendin naar Conakry vluchtte, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Immers, u weet wel steeds coherent te verklaren dat jullie relatie begon 1 januari 2012** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 17), **dat u op 5 juli 2012 een eerste keer haar vader tegenkwam en uw problemen toen begonnen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 17), **u van 11 tot 16 augustus schuilde bij een vriend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 26), **en u daarna 19 dagen te Conakry verbleef** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 26), **waarna u op 4 september 2012 Guinee verliet**. U verklaarde eveneens dat u tot uw twintigste school liep en u uw diploma middelbaar onderwijs heeft behaald (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gegeven uw verklaringen over uw scholing, en gegeven het feit dat u een aantal centrale data in uw

asielrelaas steeds coherent weet te noemen, wordt het uiterst bevreemdend geacht dat u verschillende data vermeld wat betreft de dag waarop u ineen geslagen werd, de dag waarop de vader van (B. K.) te weten kwam dat ze zwanger was en naar uw huis kwam, de dag waarop uw vriendin u meedeelde dat ze zwanger was, en de dag waarop (B. K.) naar Conakry gevlucht zou zijn. Dat u voorts geenszins weet aan te geven hoelang u werd behandeld nadat u het ziekenhuis verliet, en of het een dag, dan wel een week, dan wel twee weken was, schaadt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

**Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul-etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt.** De verkiezingscontext van 2010 heeft het etnische evenwicht verstoord dat tot dan in Guinee heerste. De verschillende politieke spelers hebben de etniciteit immers naar voren gebracht als een sterk politiek idee. Het beleid van de huidige regering was er niet op gericht om de interetnische spanningen te sussen. Zelfs als de verschillende gemeenschappen elkaar voortaan wantrouwen, is het etnische gemengde karakter een werkelijkheid in Guinee. De talrijke bronnen die werden geraadpleegd en de gezamenlijke missie van de asielinstanties (zie 'SRB Guinee - De etnische situatie' in administratief dossier) bewijzen **dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen, enkel en alleen doordat men tot de etnie Peul behoort**, zelfs als het gebeurt dat er Peul gevisieerd kunnen worden tijdens betogingen.

**Met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Guinee, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan.** Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat. Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

**Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en de door u opgeworpen vervolgingsfeiten. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.**

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Wat betreft het door u neergelegd medisch document vanwege dokter De Maesschalck, dient opgemerkt dat medische attesten, betreffende – in uw geval – littekens, geen bewijswaarde bezitten, gezien deze medische diagnose geen uitspraak doet (noch kan doen) over de omstandigheden waarin u uw verwonding en verlies van bewustzijn opgelopen zou hebben. Bij de waardering van deze attesten, kan dan ook enkel voortgegaan worden op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielaanvraag. Hierbij dient dan nog vermeld dat de in het door u neergelegd medisch attest, vermeld staat dat u samenleefde met uw vriendin en de vader van uw vriendin u liet aanhouden door twee militairen – hetgeen niet strookt met uw verklaringen hieromtrent op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p. 21-22). Gegeven de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, kan er geen bewijswaarde worden toegekend aan het door u neergelegde document vanwege de centrumarts Fedasil Poelkapelle. De door u neergelegde foto's bezitten derhalve evenmin enige bewijskracht. Wat betreft de door u neergelegde 'Extrait d'Acte de Naissance' dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Hierbij dient tevens nog te worden opgemerkt dat uw tussennaam als

'Sorry' wordt geschreven in de door u neergelegde geboorteakte, terwijl u op het gehoor bij het CGVS expliciet aangaf dat het 'Sorry' is in plaats van 'Sory', wanneer u gevraagd werd of uw naam correct geschreven was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van "artikels 2, sub c, 9 lid 1 en 10 lid 1, sub b van de Richtlijn 2004/83/CE", van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker tracht een aantal elementen recht te zetten inzake het voorgehouden feitenrelaas die volgens hem blijkbaar tijdens het gehoor niet echt duidelijk zijn genoteerd en die door verweerder worden aangehaald alsof verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

Vervolgens citeert verzoeker uit het ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 9 september 2011 en stelt hij: "*Het is dus niet uitzonderlijk om gearresteerd te worden zonder aanhoudingsbevel. Verwerende partij haalde telkens aan dat verzoeker omtrent zijn detentie geen document kon neerleggen bij zijn eerste asielaanvraag, terwijl er bij zijn tweede asielaanvraag hieromtrent niks wordt vermeld in de beslissing, kunnen we ervan uitgaan dat de detentie niet in twijfel wordt getrokken door de verwerende partij bij zijn tweede asielaanvraag.*" Verzoeker citeert tevens uit hetzelfde ambtsbericht in verband met de discriminatie tegenover Peuls.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhevig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. De bestreden beslissing stelt vast dat (i) verzoeker incoherente verklaringen aflegde op de vraag of de vader van (B. K.) op het moment dat zij en verzoeker hem voor het eerst tegenkwamen reeds op de hoogte was van het feit zij een relatie met verzoeker had; (ii) verzoeker niet weet te overtuigen waar hij stelt dat de vader van (B. K.) niet op de hoogte was van het feit dat zijn dochter een telefoon had terwijl haar moeder dit wel wist en haar zelfs op deze telefoon opbelde, aangezien haar moeder ook tegen de relatie met verzoeker gekant was en beide ouders niet wilden dat verzoeker en (B. K.) met elkaar omgingen, alsook waar hij stelt dat de moeder van (B. K.) het bezit van de telefoon niet aan de vader zou melden omdat deze laatste zo streng is, aangezien de moeder de vader wél meteen inlichtte over het feit dat verzoeker en (B. K.) naar de bioscoop gingen, hetgeen erop wijst dat de moeder van (B. K.) geen informatie achterhoudt voor haar echtgenoot omdat die zo streng is; (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker niet weet waar (B. K.) was toen zij hem opbelde nadat haar ouders hadden vernomen dat ze zwanger is, dat verzoeker hier ook niet achter vroeg en dat verzoeker evenmin weet of (B. K.) al dan niet zomaar het huis mocht verlaten, aangezien verzoeker verklaarde dat de vader van (B. K.) haar reeds met de dood bedreigde in het geval ze zwanger zou zijn en haar vader haar veel mishandelde; (iv) verzoeker eerst afstand wou nemen van (B. K.) uit schrik voor haar vader, maar later wel met haar naar de bioscoop gaat zonder een bepaalde film te willen zien en louter omdat zij er zin in hadden; en (v) verzoekers verklaringen omtrent zijn afspraakjes met (B. K.) bij het gras geenszins geloofwaardig zijn. Daar verzoeker geen verweer voert tegen deze vaststellingen, zij pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, worden zij als vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Voorts komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Waar verzoeker stelt dat een aantal elementen tijdens het gehoor niet duidelijk genoteerd zijn, dient vastgesteld dat verzoeker hieromtrent geen opmerkingen maakte tijdens of na het gehoor (administratief dossier, stuk 3). Waar verzoeker een poging onderneemt om een aantal tegenstrijdigheden uit de bestreden beslissing "recht te zetten", kan deze argumentatie – tevens gelet op het voorgaande – niet overtuigen. De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden vinden immers steun in het gehoorverslag en kunnen niet "rechtgezet" worden door in het verzoekschrift telkens één versie van een tegenstrijdigheid als de correcte versie te bestempelen.

Aangezien verzoeker, zover bekend, nooit gedetineerd werd en slechts één asielaanvraag indiende, ziet de Raad niet in waarom verzoeker hierop ingaat waar hij stelt: "*kunnen we ervan uitgaan dat de detentie niet in twijfel wordt getrokken door de verwerende partij bij zijn tweede asielaanvraag.*" Ook de verwijzing naar het ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 9 september 2011 is in dit kader irrelevant.

Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat betreft mensen van de Peul-etnie blijkt uit de informatie die verweerder aan het administratief dossier toevoegde (zie map "Landeninformatie") dat er geen reden is om daden van vervolging te vrezen enkel en alleen doordat men tot de Peul-etnie behoort. Verzoekers citaten uit het ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 9 september 2011 kunnen de informatie van verweerder niet weerleggen. Bovendien dateert de informatie van het CGVS van 17 september 2012, terwijl het Nederlandse ambtsbericht van 9 september 2011 dateert.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Uit de SRB “Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid”, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 15) blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS